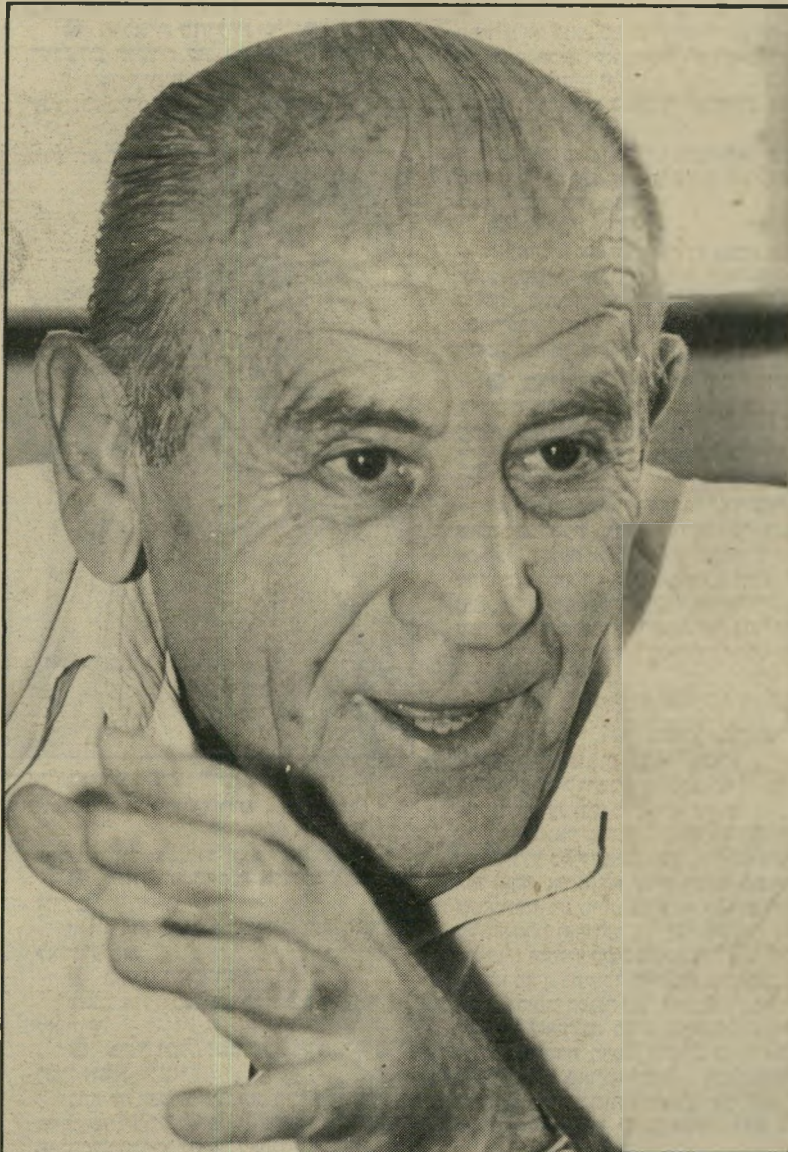

יוסף אלמוגי, שעבר לפני שבוע ניתוח בגלל גידול שהתגלה כלא־ממאיד, מספר על מרד־הימאים, על בן־גוריון וגולדה, על הקרע בינו ובין פרס, ומשווה את בחירות 1959 לבחירות כיום

ראיינה שרית ישי

„אבא חושי ואני היינו סמכותיים. אפשר היה לחשוב שהדברים נעשים שלא בדרך דמוקרטית“

„אני מוכן להישבע על ספר־תורה שמרד־הימאים היה מרד שואלי, ולא מאבק על עניינים כלכליים“

„אני בעד זה שרבין יעמוד בדאש המיכלגה. זה בבח אחת ישנה הרבה דברים“

„אחרי 50 שנות עבודה ציבורית יש לי הזדמנות ללכת ברגל למישרד“

„אחה מגיע לגיל כזה שאתה חוזר כל פרט שהתרחש לפני 50 שנה, ושוכח כל פרט מאתמול“

„אני לא מתנגד לנבון. אין לי אותה דעה על נבון כמו שיש לי על פרס“

„המתחלה ניתקה אותי מהחיים היומיומיים!“

אלמוגי, ודומה, כי אין עצב בדבריו. רק מעין השלמה. יחד עם זאת, בלי מאבק אחד למחות אין הוא יכול, ומאבקו במזכיר מועצת פועלי־חיפה הפך שם דבר בסניף החיפאי של מיפלות־העבודה. יוסף אלמוגי חלה בשנים האחרונות במחלה קשה, שניטרלה אותו כמעט משיגרת החיים. לפני שבועות אחדים נתגלה בגופו גידול נוסף, שהוכח כלא־ממאיר. במשך הראיון נראה האריה הזקן מלא מרץ וחיוני, נדמה היה לפעמים, כי הנה הוא עומד להסיע תער מחדש על החיים הפוליטיים התוססיים, שכה אהב בעבר. אולם הוא דאג להביא

בשביתה הממורסמת באתא, שביחד עם אבא חושי הנהיג ביד רמה ובכוח רב את חיפה האדומה. האיש שהיה שר בממשלת־ישראל ויושב־ראש הנהלת הסוכנות, האיש ששמו הוזכר כמועמד מיפלות העבודה לתפקיד ראש־הממשלה ושהנהיג את מערכת הבחירות הפרועה של שנת 1959 – מסתפק כעת בכתיבת טור קבוע במקומון חיפאי, ומפרסם מדי פעם מאמרים בעיתון נות. למרות שהוא חבר לישיבת מיפלות־העבודה, הוא ממעט כיום להתערב בענייניו. הצעירים לא רוצים לשמוע, אומר

יין צים בחיפה, מישרד שהעמידה לרשותו הסוכנות היהודית, שהוא היה היושב־ראש שלה. הוא מתחיל את סדר־היום שלו השכם בבוקר. בסביבות אחת־עשרה לפני הצהריים הוא חוזר לביתו שברחוב ארלוזורוב. הוא הולך ברגל, מתעכב ליד חלונות־הראווה, ומשוחח עם עובדים ושבים. 54 שנים הוא חי בארץ, ורק בשנים האחרונות, הוא אומר, נזדמן לו להתהלך לאיטו ברחוב ולשוחח שיחות של בטלה. האיש, שהיה מזכיר מועצת פועלי־חיפה, ששבר את מרד הימאים ושהיה מעורב

יש הרבה חברים שראו, ויש חברים שעוד דם רואים היום באלמוגי – ולא בלי יסוד – בוס, אין זה דבר חביב ורצוי עלינו. בייחוד נתגלה הדבר בשביתה אתא ואני, עבדכם, הייתי אולי הקורבן של בוסיות זו... כך אמר דוד בן־גוריון על יוסף אלמוגי ובמילים אלו ממש בחר אלמוגי עצמו לעטר את צידה האחורי של עטיפת סיפרו בעובי הקורה. יוסף אלמוגי, בן 73, איש רב־פעלים ואחת הדמויות החזקות ביותר בפוליטיקה הישראלי, אינו מעורה יותר בסבכיה. הראיון עימו נערך במישרדו הצנוע שבבני